

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **Ing. V. B., CSc.**
bytem X
zastoupeného advokátkou Mgr. Blankou Schneiderovou
sídlem Kytlická 780/12, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1

za účasti: 1. **Mgr. P. Š., CSc.**
bytem X
2. **S. L. L.**
bytem X
obou zastoupených advokátkou Mgr. Andreou Stockovou, LL.M.
sídlem Hrusice 198, Senohraby
3. **K. S.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016, č. j. MHMP 1134744/2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Rozhodnutím ze dne 23. 3. 2016, č. j. P4/018376/16/OST/LUKO, Úřad městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) vydal územní rozhodnutí a stavební povolení na změnu stavby řadového rodinného domu č. p. x při ul. N. na pozemku parc. č. x, x v k.ú. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Rozhodnutím ze dne 1. 7. 2016, č. j. MHMP 1134744/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu tak, že podmínka č. 3 a podmínka č. 6 ve výrokové části I. se vypouští a ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.
2. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí stručně shrnul skutečnosti zjištěné ze spisového materiálu, na základě kterých stavební úřad vyhověl žádosti paní S. L. L., nar. X, a Mgr. P. Š., CSc., nar., X (dále též jen „stavebníci“) ze dne 25. 9. 2014 o společné územní rozhodnutí a stavební povolení na změnu stavby řadového rodinného domu č. p. x v k. ú. x.
4. Jedná se o řadové rodinné domy umístěné ve strmém svahu, přístupné pouze po schodišti a strmé rampě. Předmětný dům má jedno podzemí a dvě nadzemní podlaží s plochou střechou. Předmět řízení je nová rampa umožňující přístup z ulice N. do 1. podzemního podlaží (PP) a úprava stávajícího vstupu do domu, úprava vstupu na zahradu, akumulční jímka na vodu, konstrukce pro solární panely na střeše domu a dispoziční změny domu.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil následující námitky:
6. Žalobce nesouhlasil se spádováním ploché střechy, které je navrženo směrem k jeho zdi, namítal možnost prostupu vody do jeho domu okny umístěnými v této stěně. Namítal, že ani navržené řešení prostřednictvím bazénku neřeší tento problém a při přívalovém dešti bude do jeho domu zatékat. Vpusť je oproti stávajícímu stavu navíc navržena o 25 cm výše.
7. Žalobce dále namítal umístění solárních panelů na střechu pouhých 90 cm od jeho oken, jejich nevhodné umístění na střeše, která není v tomto místě osluněna, zřejmě za účelem budoucí realizace výstupu na střechu vnitřkem domu, od kterého bylo v průběhu projednání ustoupeno. Žalobce dále namítal, že chybí celkový pohled na rodinné domy, aby mohl být posouzen architektonický vzhled i po úpravě dokumentace (vypuštění vstupu na střechu). Žalobce uvedl, že při výstavbě rodinných domů byl kladen důraz na citlivé odstupňování proporcí a

včlenění
terénu.

do

8. Žalobce dále uvedl, že se stavebník nevypořádal s připomínkami z vyjádření ze dne 18. 3. 2015, zejména se solárními panely na střeše a možnosti vstupu na tuto střechu.
9. V rámci přezkoumání napadeného prvostupňového rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, žalovaný zjistil, že předložený správní spis neobsahuje původní doloženou dokumentaci, ale pouze dokumentaci již upravenou na základě námitek účastníků řízení. Ze spisu vyplývá, že stavebníci na základě námitek účastníků upravovali dokumentaci tak, aby uplatněné námitky zohlednili. Z doložené dokumentace vyplývá, že je navrženo posunutí střešní vpusti směrem k oknu domu odvolatele (původně 2190 mm, nově pouze 750 mm). Z výkresové části vyplývá, že je navrženo zateplení střechy, v části u oken odvolatele menší tloušťky. Je nejasné, jak vysoko bude parapet okna po provedení zateplení. V technické zprávě je uvedeno v *nejkritičtějším místě dosahuje minimální hodnoty 65 mm (dle stávajícího stavu 50 mm)*. V průvodní zprávě je v části (na straně 5) týkající se zapracování připomínek účastníků řízení uvedeno, že „...v případě poruchy hlavního odvodu střešní vpustí je zajištěn odvod hromaděné vody pojistnými atikovými přepady.“ Tyto přepady jsou zakresleny ve výkresu č. 6 - Pohled na střechu. Stavebníci navrhli technické řešení, které řeší odvod dešťových vod takovým způsobem, že by nemělo do domu odvolatele zatékat, navržené řešení je technicky lepší než za stávajícího stavu.
10. Pokud jde o umístění solárních panelů, pak dle doložené dokumentace je okraj navržených solárních panelů cca 1,2 m od tohoto okna. Zda jsou či nejsou navrženy ve vhodném osluněném místě, je otázka jejich funkčnosti. Je zcela nejasné, jak se tato otázka dotýká vlastnického práva odvolatele. Co se týče posouzení architektonického vzhledu stavby, stavební úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 6) uvádí, že má za to, že se jedná o drobnou konstrukci, která nemá zásadní vliv na architektonický vzhled. Ze spisu vyplývá, že se jedná o 2 trubicové solární kolektory o rozměrech 1996 x 1418 mm umístěné ve středu střechy, řešení konstrukce je nejasné. S ohledem na umístění rodinných domů ve svahu by se mohly uplatňovat jediné z dálkových pohledů, budou však zcela jistě částečně zakryty atikou a komíny. Žalobce namítal, že severní pohled patrný od rampy na Hradčanském náměstí je nyní hmotově deformován. S ohledem na výše uvedené, lze konstatovat, že navržené trubicové solární kolektory se v pohledu z tohoto místa neuplatní.
11. Žalovaný hodnotil uvedené odvolací námitky jako nedůvodné, nicméně podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 S., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) dospěl k závěru, že prvostupňové rozhodnutí je nesprávné, a částečně jej změnil tak, že vypustil z výroku označeného jako č. I. prvostupňového rozhodnutí podmínku č. 3 a podmínku č. 6.
12. K této změně výroku prvostupňového rozhodnutí uvádí žalovaný následující:
13. Podmínkou č. 3 stavební úřad umísťuje konstrukci pro osazení solárního kolektoru jako změnu

stávající stavby. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 6) stavební úřad uvádí, že má za to, že se jedná o drobnou konstrukci, která nemá zásadní vliv na architektonický vzhled.

Z metodiky Ministerstva pro místní rozvoj vyplývá, že takováto zařízení slouží zásobování stavby elektrickou energií, patří mezi technická zařízení stavby, je její nedílnou součástí a spolu s dalším technickým zařízením zabezpečuje způsob využití stavby, pro který byla navržena a provedena a ke kterému bylo následně povoleno i její užívání. Jedná se o změnu dokončené stavby - o stavební úpravy dokončené stavby. Podle § 79 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“) nevyžadují stavební úpravy rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas.

14. Podmínka č. 6 týkající se zpracování a předložení prováděcí dokumentace - podrobného statického posouzení základových konstrukcí stavby, včetně opěrné zdi, byla rovněž vypuštěna. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavební úřad uvádí, že podmínka byla stanovena na základě námítky účastníka řízení. Doložená dokumentace obsahuje statické posouzení konstrukcí stavby, ve kterém jsou posouzeny jak hlavní části nosné konstrukce předmětného domu tak i vliv na společné nosné konstrukce se sousedními stavbami se závěrem, že navrženými stavebními úpravami dojde ke snížení působícího zatížení v patě základové konstrukce a veškeré konstrukce vyhovují.

III. Žaloba

15. Žalobce napadá rozhodnutí v rozsahu, kterým bylo potvrzeno územní rozhodnutí a stavební povolení ve výrocích týkajících se umístění solárních panelů a úpravách změny střechy a jejího odvodnění, tj. změny spádu směrem na zeď žalobce místo doprostřed střechy, jmenovitě výrok I. v části týkající umístění konstrukce pro solární panely pro ohřev teplé vody na ploché střeše a umístění akumulací jímky na dešťovou vodu a výrok II. v části týkající se provedení konstrukce pro solární panely pro ohřev teplé vody na ploché střeše.
16. Žalobce uvedl, že předmětný dům stavebníků a dům žalobce spolu bezprostředně sousedí a oba jsou součástí komplexu osmi řadových rodinných domů, který je vybudován ve svahu Kavčích hor. Z důvodu kopírování linie svažitého terénu jsou jednotlivé domy mezi sebou odstupňovány do kaskády.
17. Žalobce v průběhu řízení před orgány obou stupňů opakovaně vznášel námítky a připomínky, zejména co se týká spádu střechy a umístění solárních panelů pro ohřev teplé vody na ploché střeše, které však byly správnými orgány shledány jako nedůvodné.
18. V první žalobní námítce žalobce uvedl, že napadeným rozhodnutím a jemu předcházejícím prvostupňovým rozhodnutím byla stavebníkům mimo jiného povolena v souvislosti s umístěním akumulací jímky na dešťovou vodu *změna odvodnění střechy*. Nově navrhované řešení odvodnění střechy však přímo ohrožuje dům žalobce poškozením v podobě zatékání.
19. Stávající odvodnění ploché střechy je konstruováno uprostřed střechy, což optimalizuje spádové poměry z okrajových částí střechy a současně vytváří určitou možnost retence při pomalejším odtoku vody. Dle schválené dokumentace má být odvodnění střechy nově

umístěno v bezprostřední blízkosti oken, zdi a komínové a instalační šachty rodinného domu žalobce, navíc s ohledem na kaskádovitě řešení řadových domů v podstatě na úrovni oken žalobce. Spád celé střechy je za tímto účelem koncipován směrem k domu žalobce. Nově navrhovaná vpust' je pak o cca 25 cm výše, než je stávající vpust' uprostřed střechy. Toto řešení je pro žalobce naprosto nepřijatelné. V případě jakékoliv poruchy odtoku vody (ucpání vpusti) nebo přívalového deště, by došlo k přímému zaplavení oken, zdi a komínové a instalační šachty domu žalobce. Tuto připomínku vznesenou již v průběhu správního řízení projektant stavebníků řešil tím, že vytvořil

kolem střešní vpusti u oken žalobce malý bazének, který má okraj cca 5 cm pod okrajem přilehlého okna žalobce, ale kde již střecha od okraje bazénku a u dalších oken je nad okrajem

oken (viz výkres č. 8 řez B-B a č. 6 Pohled na střechu). Toto řešení však v žádném případě nezabrání pravidelnému (při každém přívalovém dešti) prostupu vody do domu žalobce.

20. Podle názoru žalobce se žalovaný s námitkou vypořádal alibisticky, když zkonstatoval, že ze spisu vyplývá, že stavebníci na základě námitek účastníků upravovali dokumentaci tak, aby uplatněné námitky zohlednili. Stavebník navrhnul technické řešení, které řeší odvod dešťových vod takovým způsobem, že „by nemělo do domu žalobce zatékat“. Užitím podmiňovacího způsobu žalovaný naznačuje, že si není svým závěrem ohledně případného zatékání zcela jistý, čímž de facto připouští možnost zatékání do domu žalobce a tedy i schválení změny, která přímo ohrožuje majetek žalobce.
21. Žalovaný navíc při zkoumání dokumentace přehlédl, že z výkresu č. 6 a č. 8 vyplývá, že v místě prohlubně pro odtok (bazének o rozměrech 2020x1150 mm), která zasahuje do půlky jednoho ze čtyř oken žalobce, je možná ráma okna o 65 mm výše než střecha. Ale již od půlky okna a vzhledem ke spádování střechy u všech ostatních oken je střecha na úrovni rámy anebo výše. Argument žalovaného, že v případě poruchy hlavního odvodu střešní vpusti je zajištěn odvod hromadění vody pojistnými atikovými přepady je naprosto nesmyslná, neboť otvory v atice jsou výše než spodní rámy oken žalobce, tedy dříve než by voda mohla těmito otvory vytéct, zaplaví okna žalobce. Názor žalovaného, že navržené řešení je technicky lepší než za stávajícího stavu nemůže obstát, když je očividné, že nesporně bezpečnějším řešením je odvodnění uprostřed střechy se spádem od zdi žalobce, případně se spádem k atice.
22. Druhou žalobní námitkou žalobce brojí proti umístění solárních panelů v blízkosti jeho oken, které převyšují horní okraj oken o více než 150 cm. V první řadě umístění solárních panelů před okna žalobce, ať již ve vzdálenosti 90 cm či 120 cm, jak míní žalovaný, bude významně omezovat průnik světla do dotčených místností v prvním patře domu žalobce. Stejně tak navržené umístění solárních panelů je způsobíle výrazně ztížit opravu či údržbu domu žalobce. Navíc je takový návrh v rozporu s původním konceptem kaskádovitě odstupňované zástavby, která byla takto koncipovaná právě kvůli možnosti prosvětlení místností v patře. Postavení stěny (panelu)

je
hrubým zásahem do konceptu a funkce kolaudované stavby. Domy byly navrženy tak, aby tvořily oblouk, kdy jednotlivé domy jsou vzájemně mezi sebou proporčně odstupňovány,

čímž rámuje sráz bývalé podolské cementárny, dnes podolského plaveckého stadionu. Navrženým umístěním solárních panelů bude narušen architektonický vzhled celého komplexu rodinných domů a jejich současné proporční odstupňování, neboť solární panely jsou ve velké disproporci k ostatní hmotě rodinného domu.

23. V případě, že by došlo k realizaci vydaného územního rozhodnutí a stavebního povolení, je

vysoká pravděpodobnost hraničící s jistotou, že v průběhu času dojde z důvodu nedokonalého

řešení odtoku vody ze střechy stavebníků k vážnému poškození domu žalobce dešťovou vodou.

Opakované zatékání pak značně poškodí rodinný dům žalobce, ohrozí jeho statiku a současně

negativně ovlivní a poškodí i vnitřní prostředí domu a jeho vybavení, zvýší jeho vnitřní vlhkost, což povede k tvorbě plísní. Umístěním solárních panelů dle návrhu stavebníků pak bude nejen narušena pohoda bydlení žalobce, kdy dojde k narušení výhledu žalobce z dotčených oken a současně k omezení prosvětlení místností, ale současně bude hrubě deformována kontura celého komplexu rodinných domů.

24. Třetí žalobní námitkou žalobce poukázal na to, že v prvním stupni rozhodovala úřední osoba, o jejíž nestrannosti a nepodjatosti lze mít důvodné pochybnosti. Stavebník, P. Š., je totiž

starostou Městské části Praha 4. Vzhledem k tomu, že se jedná o nejvyšší funkci na Úřadu MČ Praha 4, lze mít důvodné pochybnosti o nestrannosti úřední osoby, L. K., která vydala územní rozhodnutí a stavební povolení, jakožto řadového zaměstnance tohoto úřadu.

O žádosti stavebníků tedy rozhodoval stejný úřad městské části, kde jeden ze stavebníků působí

jako starosta, což samo o sobě vylučuje jakoukoliv osobu tohoto úřadu k projednání předmětné věci.

25. Úřední osoba, které byla věc přidělena, měla postupovat dle § 14 odst. 3, 4 a § 131 odst. 4 správního řádu a měla uvědomit svého nadřízeného o okolnostech nasvědčujících tomu, že jsou dány pochybnosti o její nestrannosti. Jelikož ze stejného důvodu je možné pochybovat o nestrannosti u ostatních osob tohoto úřadu, měla být celá věc předána žalovanému, aby pověřil k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu. Vzhledem ke skutečnosti, že dotčená úřední osoba postavení stavebníka a možné pochybnosti o její nestrannosti zcela ignorovala a ve věci
jednala,
hrubě tím porušila výše uvedená ustanovení správního řádu.

IV. Vyjádření žalovaného

26. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5. 10. 2016 setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

27. Konstatoval, že správný spis neobsahoval a ani nyní neobsahuje výkresy posledního povoleného stavu. Nelze tedy ověřit, jakým způsobem bylo řešeno odvádění dešťových vod ze střechy. Vzhledem ke konstrukčnímu řešení - plochá střecha s atikou po celém obvodu se lze domnívat, že odvodnění střechy nebylo řešeno vnějšími dešťovými svody, ale svody vnitřními. Kde jsou tyto svody umístěny v současné době, nelze ze spisu zjistit. Žalobce uvádí, že jsou ve středu střechy. Střešní vpust' je tedy posunuta směrem k domu žalobce, odhadem o cca 2 m.
28. Podle dokumentace není navržena vpust' v bezprostřední blízkosti oken, jak uvádí žalobce a střecha je spádována ke střešní vpusti.
29. Z výkresové části vyplývá, že je navrženo zateplení střechy, v části u oken žalobce menší tloušťky, resp. podél domu žalobce je navržen pás v šířce 85 cm nižší výškové úrovně. Z výkresů nelze zjistit, jak vysoko bude parapet oken po provedení zateplení. V technické zprávě je uvedeno v nejkritičtějších místech dosahuje minimální hodnoty 65 mm (dle stávajícího stavu 50 mm)... Podle dokumentace jsou případy poruchy hlavního odvodu střešní vpusti řešeny odvodem hromaděné vody pojistnými atikovými přepady.
30. Žalovaný uvedl v rozhodnutí o odvolání, že „by nemělo do domu žalobce zatékat“, protože při zcela výjimečných případech, jako jsou např. povodně či extrémní přívalové deště, nastávají nepředvídatelné události. Pokud bude prováděna řádná údržba, bude zcela jistě postačovat navrhované řešení odvodnění vyhřívanou střešní vpustí.
31. Žalovaný poukázal na to, že tvrzení žalobce, že je vpust' o 25 cm výše, než je stávající vpust', nelze ze spisu ověřit, neboť žalobce toto svoje tvrzení ničím nedokládá. K námitce zhoršeného výhledu žalovaný uvádí, že toto nebylo namítáno v prvoinstančním ani v odvolacím řízení. Okna na severní fasádě jsou poměrně malá, vzhledem k výšce střechy sousedního domu, výšce atiky po a komínům je i v současné době „výhled“ z těchto oken značně omezen. Realizací jednoho trubicového solárního kolektoru pak nemůže být omezen nad míru přiměřenou poměrům.
32. K námitce zastínění žalovaný uvedl, že toto nebylo namítáno v prvoinstančním ani v odvolacím řízení. Dle doložené dokumentace je okraj navržených solárních panelů cca 1,2 m od okna sousedního domu žalobce a jedná se o trubicový solární kolektor. Okna jsou situována na severní fasádě domu žalobce, tato okna se tedy na proslunění bytu nemohou uplatňovat.
33. Žalovaný dále upozornil, že žalobce námitky týkající se výhledu z okna ani oslunění místností ve svém odvolání neuplatnil. Tvrzení žalobce jsou založena na domněnkách ničím nepodložených (např. znaleckým posudkem), včetně tvrzení o snížení hodnoty nemovitosti žalobce.
34. K žalobní námitce týkající se podjatosti úřední osoby, žalovaný uvedl, že žalobce ani v jednom podání možnou podjatost úřední osoby nezmínil, námitku podjatosti neuplatnil ani v odvolání ani v průběhu odvolacího řízení. Žadatel o územní rozhodnutí a stavební

povolení Mgr. P. Š. je starostou městské části Praha 4 od listopadu 2014, tuto skutečnost žalobce věděl, případně ji vědět mohl.

35. Závěrem žalovaný navrhnul, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

36. Dne 10. 8. 2017 se ve věci vyjádřily Mgr. P. Š. a S. L. L. (dále jen „osoby zúčastněné na řízení“ nebo „OZŘ“). K. S. se k podané žalobě nevyjádřila.

37. K otázce nebezpečí zatékání do domu žalobce v důsledku řešení odvodnění střechy osoby zúčastněné na řízení uvedly, že stávající odvodnění střechy je řešeno jedním vnitřním svodem, který je umístěn ve vzdálenosti cca 2000 mm od zdi s okny žalobce. Druhý konec střechy je pak ve vzdálenosti 3500 mm.

38. Realizací navrhovaných úprav dojde k posunu vpusti směrem k domu žalobce, kdy tato bude umístěna v nejbližším bodě ke zdi domu žalobce ve vzdálenosti 750 mm, tedy jedná se o posun o 1250 mm. Vpust' se tedy rozhodně nenachází v bezprostřední blízkosti oken žalobce. Důvodem posunuje umístění konstrukce solárních panelů v místě, kde se nachází stávající vpust', jak je patrné z Výkresu č. 6 - Pohled na střechu.

39. Není zřejmé, z jaké skutečnosti žalobce usuzuje na zdvih vpusti o 250 mm nad stávající úroveň.

Takové tvrzení se nezakládá na pravdě, což je patrné ze skutečnosti, že žalobce toto tvrzení ničím nedokládá

40. Součástí zateplení střechy v místě jejího styku s domem žalobce pak bude hydroizolace vytažená až k parapetům oken žalobce a přetažená poplastovaným plechem, čímž opět dojde ke zlepšení stávající situace, kdy je omítka na domě žalobce již ve značně špatném stavu a v místě styčných ploch střechy a domu žalobce nyní může existovat riziko zatékání.

41. Realizací navrženého odvodnění střechy dojde pak k dalšímu zlepšení stávajícího stavu, když budou nově instalovány bezpečnostní přepady, které nejsou součástí stávajícího systému odvodnění střechy. Nebezpečí naopak hrozí za stávajícího stavu, kdy dochází k ucpání odvodní roury a hrozí tak vyplavení oken.

42. K otázce umístění solárních panelů osoby zúčastněné na řízení doplnily, že dvě ze čtyř oken, jejichž zastínění a zhoršený výhled z nich žalobce namítá, jsou okna, která nebyla kolaudována a k jejich existenci by tak nemělo být přihlíženo.

43. Tato skutečnost také svědčí proti tvrzení žalobce, že by umístěním solárních panelů byl narušen architektonický vzhled celého komplexu rodinných domů a jejich současné odstupňování. Tato tvrzení žalobce jsou pouze jeho subjektivním názorem, nejsou nijak doložena.

44. K otázce podjatosti úřední osoby se osoby zúčastněné na řízení ztotožňují se stanoviskem žalovaného o nemožnosti přihlídnout k námitce účastníka týkající se podjatosti úřední osoby z důvodu jejího pozdního uplatnění.

45. Dále doplnily, že pro žalobcem zmiňovaný postup dle § 14 odst. 3 a 4 správního řádu nebyl dán důvod, a to ani v okamžiku, kdy byl Mgr. P. Š. zvolen starostou Městské části Prahy 4.
46. V souladu s § 14 odst. 1 správního řádu je předpokladem vyloučení se úřední osoby z úkonů v řízení je „*důvodný předpoklad, že má s ohledem na svůj poměr k... účastníkům řízení .... takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti*“.
47. Pouhá skutečnost, že stavební odbor Úřadu městské části Prahy 4 rozhodoval ve věci stavebního povolení starosty Městské části Praha 4, pak bez dalšího nezakládá pochybnosti o podjatosti příslušné úřední osoby (ani zbytku zaměstnanců tohoto odboru). Starosta městské části není bezprostředním nadřízeným zaměstnanců jednotlivých odborů a nemá přímý vliv na jejich činnost a odměňování (Organizační řád Městské části Prahy 4). Ze strany Mgr. P. Š. nikdy nedošlo k ovlivňování úředních osob. Dle názoru stavebníků tak nebyl dán důvod k postupu dle § 14 odst. 3 a 4 správního řádu.
48. Výše uvedené lze podpořit i faktickým průběhem řízení, kdy starostou Městské části Prahy 4 byl Mgr. P. Š. zvolen v listopadu 2014. Následně trvalo dalšího bezmála jeden a půl roku než bylo stavebním odborem Úřadu městské části Prahy 4 vydáno stavební povolení k žádosti stavebníků ze dne 25. 9. 2014.
49. Během této doby byly ze strany stavebníků činěny úpravy projektové dokumentace tak, aby bylo vyhověno námitkám účastníků řízení, tedy i žalobce. Ze strany stavebního odboru byla v tomto období mimo jiné doplňována aktuální stanoviska Památkové péče a hygienické stanice a byly doplněny výkresy s okótováním solárních panelů. Jak ze strany stavebníků, tak ze strany stavebního odboru tak byly činěny transparentní a časově náročné kroky k zajištění detailních a kvalitních podkladů pro vydání stavebního povolení. I z těchto konkrétních okolností si tak lze učinit obraz o jasné nepodjatosti úřední osoby, paní L. K., potažmo i dalších zaměstnanců stavebního odboru Městské části Prahy 4 v dané věci.

VI. Jednání

50. Při jednání konaném dne 22. ledna 2020 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce zrekapituloval žalobní tvrzení ve smyslu podané žaloby a předložil soudu další listiny, a to vyjádření žalobce k rekonstrukci rodinného domu v k. ú. x, několik fotografií pořízených v období 2018 a 2019, stížnost na zásah do pozemku ze dne 16. 7. 2018, stížnost na nečinnost ze dne 30. 9. 2018, prošetření postupu ÚMČ Praha 4 ze dne 21. 11. 2018 a sdělení MMR ze dne 7. 9. 2018. Závěrem žalobce navrhl, aby soud žalobě vyhověl.
51. Žalovaný odkázal na obsah vyjádření k žalobě. K listinným důkazům předloženým žalobcem upozornil, že se jedná o listiny z doby po vydání napadeného rozhodnutí, které nejsou ve věci relevantní. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
52. Návrhy na provedení důkazů označené žalobcem v písemných podáních a při ústním jednání městský soud pro nadbytečnost zamítl, neboť zčásti se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází a jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela

postačoval, zčásti se jedná o listiny, které byly pořízeny po vydání napadeného rozhodnutí a v projednávané věci nejsou pro posouzení právní otázky relevantní.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

53. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
54. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
55. Předně soud považuje za potřebné uvést, že neshledal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, neboť je z něj ve světle žalobních bodů zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný správní orgán vycházel, vzal v úvahu odvolací námitky žalobce a zaujal k nim stanovisko, kterým stručně, ale v dostatečném rozsahu reaguje na důvody odvolání a ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím, se kterým podle ustálené judikatury správních soudů tvoří jeden celek (srov. *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000 - 39*), je z něj patrný názor žalovaného, který k věci ve shodě se stavebním úřadem zaujal.
56. Argumenty, kterými žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí, žalobce uplatnil již v rámci námitek, jež podal ve správním řízení dne 19. 2. 2015. Na základě těchto námitek upravili stavebníci projektovou dokumentaci a současně zúžili předmět řízení tak, aby požadavkům žalobce (a Ing. P. H.) vyhověli. K projektové dokumentaci manželů Š. bylo vydáno kladné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odbor památkové péče, č.j. MHMP 135227/2016 a sp. zn. S-MHMP ze dne 22. 1. 2016 a dále kladné stanovisko městské části Prahy 4, Ing. arch. B. A., vedoucí oddělení pozemků, územního rozvoje a památkové péče, sp. zn. P4/71438/13/OKA ze dne 12. 9. 2013, kdy obě tato stanoviska vyjádřila přípustnost navrhovaných řešení a byla bez námitek k záměru stavebních úprav a nástavby rodinného domu manželů Š..
  1. Tytéž námitky v obsahově nezměněné podobě žalobce následně uplatnil v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. I když nelze říci, že by jeho námitky nebyly konkrétní, přesto z nich není zřejmá reakce žalobce na to, jak se věc vyvíjela, když po celou dobu stavebního řízení a i v podané žalobě, uplatňuje stejné argumenty, aniž by konkrétně reagoval na provedenou změnu projektové dokumentace a posléze na argumentaci stavebního úřadu v podaném odvolání.
57. K námitce navrhovaného řešení odvodnění střechy soud uvádí, že podle doložené dokumentace je navržena střešní vpust' od okna domu žalobcenejbližší ve vzdálenosti 750 mm, není tedy přímo v bezprostřední blízkosti oken, jak uvádí žalobce a střecha není spádována k domu žalobce, ale zcela naopak ke střešní vpusti.
58. Tvzení žalobce, že je vpust' o 25 cm výše, než je stávající vpust', nelze ze spisu ověřit, neboť žalobce toto svoje tvrzení ničím nedokládá a nečinil tak ani v průběhu správního řízení.

59. Ze správního spisu se podává, že v případě poruchy hlavního odvodu střešní vpusti je zajištěn odvod hromaděné vody pojistnými atikovými přepady. Tyto přepady jsou zakresleny ve výkresu č. 6 - Pohled na střechu, dolní hrana přepadu je navržena v úrovni střešní krytiny. Nejkritičtější místo s oknem s ohledem na odvodnění střechy a její spádování je okno u severovýchodního rohu domu žalobce, které se nachází téměř u vnitřní hrany atiky (cca 20 cm). Pokud je přepad navržen v úrovni střešní krytiny a krytina má spád 1%, pak v nejkritičtějším místě (pravá hrana okna, resp. hrana blíže k atice) by hladina dešťové vody dosáhla výšky cca 63 mm pod parapet okna a v tomto okamžiku by již začala odtékat přepadem (v případě spádu střechy 2% na opačné straně 61 mm). Pokud jde o výšku parapetu oken, pak okno u „bazénku“, které zmiňoval žalobce, má dle výkresu parapet výrazně vyšší.
60. Podle dokumentace je skladba střechy navržena tak, aby bylo dosaženo maximálního výškového rozdílu mezi povrchem střechy a parapetem oken žalobce, kdy je z tohoto důvodu navrhována menší tloušťka zateplení střechy v pruhu širokém 850 mm od stěny domu žalobce (Skladba A - snížená skladby střechy - Výkres č. 6 - Pohled na střechu). Jak je patrné ze stejného výkresu, střecha je pak vyspádována směrem ke vpusti, nikoliv ke zdi domu žalobce.
61. Jako logické hodnotí soud vysvětlení žalovaného, který v napadeném rozhodnutí použil v souvislosti s možností zatékání do domu žalobce podmiňovací způsob „by nemělo do domu žalobce затékat“, protože při zcela výjimečných případech, jako jsou např. povodně či extrémní přívalové deště, nastávají nepředvídatelné události. Soud se ztotožňuje s argumentem žalovaného, že bude-li prováděna řádná údržba, bude zcela postačovat navrhované řešení odvodnění vyhřívanou střešní vpustí.
62. K námitce umístění solárních panelů soud konstatuje, že námitka zhoršeného výhledu ani námitka zastínění nebyla žalobcem v prvoinstančním ani v odvolacím řízení uplatněna. Tvzení žalobce jsou navíc založena na pouhých ničím nepodložených domněnkách, když např. znalecký posudek nebyl žalobcem předložen. Ze správního spisu pak vyplývá, že s ohledem na malý rozměr oken umístěných na severní fasádě osazených velmi nízkým parapetem, jakož i s ohledem na výšku nad plochou střechou sousedního domu, výšku atiky po celém obvodu této střechy a komínům situovaným ve středu severní fasády domů, je i v současné době „výhled“ z těchto oken značně omezen. Realizací jednoho trubicového solárního kolektoru o rozměrech 1996 x 1418 mm pak může být pouze částečně omezen výhled z některého z těchto oken, ne však nad míru přiměřenou poměrům. Z umístění oken na severní fasádě domu je rovněž zřejmé, že tato okna mohou sloužit pouze k přisvětlení místností, když dotčené obytné místnosti disponují i jinými okny na východní nebo západní straně.
63. K žalobní námitce týkající se podjatosti úřední osoby, která rozhodovala v prvním stupni, soud konstatuje, že ani tato námitka nebyla uplatněna v průběhu správního řízení; žalobce tak učinil až v podané žalobě.

64. Dle ust. § 14 odst. 2 správního řádu „Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil...“
 Žalobce v řízení v prvním stupni uplatnil dne 19. 3. 2015 a dne 23. 12. 2015 své námitky k povolované změně stavby. Ani v jednom ze svých podání možnou podjatost úřední osoby nezmínil, námitku podjatosti neuplatnil ani v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ani v průběhu odvolacího řízení. Stavebník Mgr. Š., žalobcův soused, je starostou městské části Praha 4 od listopadu 2014, tuto skutečnost žalobce věděl, případně ji vědět mohl. Námitku podjatosti, aby byla úspěšná, je nezbytné uplatnit v průběhu řízení, pokud ji žalobce uplatňuje až v žalobě, lze konstatovat, že ji neuplatnil bezodkladně poté, co se o možné podjatosti dozvěděl. Správní orgán se k tomu tedy k uvedené námitce nemohl postavit, nemohl k ní zaujmout žádné stanovisko. Magistrát hl. m. Prahy, který rozhodoval o odvolání žalobce, je již jiným správním orgánem rozhodujícím ve věci žalobce, nežli tomu bylo u toho stavebního úřadu.
65. Pouhá skutečnost, že stavební odbor Úřadu městské části Praha 4 rozhodoval ve věci stavebního povolení starosty Městské části Praha 4, pak bez dalšího nezakládá pochybnosti o podjatosti příslušné úřední osoby (ani zbytku zaměstnanců tohoto odboru). Soud se zde zcela ztotožňuje s argumentací osob zúčastněných nařízení. Totiž k tomu, aby nastala výše uvedená situace, nepostačuje, aby bylo úředníkem rozhodováno o věci týkající se starosty příslušného samosprávného celku. Úředníci územně samosprávných celků mají dle § 16 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, mezi které se řadí i městské části Hlavního města Prahy, řadu povinností, zejména pak povinnost dodržovat ústavní pořádek a právní předpisy, jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování. Zákon tak předpokládá možné situace, kdy příslušný úředník bude rozhodovat o záležitostech svého zaměstnavatele - územního samosprávného celku nebo o záležitostech fyzických osob, které jsou zapojeny do činnosti takového územního samosprávného celku, a ukládá jim jasné povinnosti, které jsou povinni dodržovat. Samotná skutečnost, že probíhá takové řízení, tak nemůže svědčit o podjatosti určitého úředníka. K tomu, aby bylo možné uvažovat o jeho podjatosti, musela by pak i dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přistoupit ještě další skutečnost, například důvodná obava z ovlivňování takového úředníka ze strany dotčených osob (rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 21/2004 - 67 (SbNCC 2005, sv. 4, s. 310) a NSS sp. zn. 2 As 29/2007 (SbNSS 2008, sv. 2, s. 145)).

VIII. Závěr a náklady řízení

66. Na základě shora uvedených skutečností soud nevešel na žádnou z žalobcem uplatněných námitek, neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji výrokem I. zamítl.
67. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch; žalovanému správnímu orgánu, který byl procesně úspěšný, žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
68. Výrok III. o náhradě nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario, neboť soud těmto osobám žádnou povinnost v řízení neuložil.

Ve skutečnosti, že osoby zúčastněné na řízení využily svého práva účastnit se ústního jednání a vyjádřit se k žalobě, soud neshledal ani jiný důvod hodný zvláštního zřetele, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2020

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu